

Lp.	Data	Kalendarium dotyczące sprawy sądowej – skargi Wojewody Lubelskiego oraz osoby fizycznej na uchwałę Nr 283/VIII/2019 Rady Miasta Lublin z dnia 1 lipca 2019 r. w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Lublin
1.	lipiec 2019 r.	Uchwalenie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Lublin (uchwała Nr 283/VIII/2019 Rady Miasta Lublin z dnia 1 lipca 2019 r.), a następnie przekazanie uchwały do Wojewody Lubelskiego jako organu nadzoru. Ówczesny Wojewoda Lubelski Przemysław Czarnek w terminie ustawowym (30 dni) nie stwierdza naruszeń prawa w przedmiotowej uchwale.
2.	wrzesień 2019	Wojewoda Lubelski Przemysław Czarnek kieruje skargę do WSA w Lublinie na Studium w części dotyczącej Górek Czechowskich i domaga się stwierdzenia nieważności Studium w odniesieniu do konkretnych działek (ok 105 ha), w tym tych, które Miasto Lublin nabyło za zgodą Rady Miasta Lublin z przeznaczeniem na ogólnodostępny park naturalistyczny. Skargę składa także osoba fizyczna domagając się stwierdzenia nieważności całej uchwały.
3.	30 grudnia 2019 r.	WSA w Lublinie odrzuca skargę osoby fizycznej, zaś w odniesieniu do skargi Wojewody Lubelskiego (sygn. II SA/Lu 602/19) orzeka nieważność części Studium dot. „osiedla Górki Czechowskie” obejmującego obszar większy niż określił to w skardze Wojewoda Lubelski.
4.	marzec 2020	Pierwsza skarga kasacyjna Miasta Lublin do NSA na orzeczenie WSA. Skargę kasacyjną na postanowienie o odrzuceniu skargi składa także pełnomocnik osoby fizycznej.
5.	22 czerwca 2020 r.	NSA rozpoznaje skargę kasacyjną osoby fizycznej i wydaje postanowienie (II OSK 976/20), którym uchyla postanowienie WSA w Lublinie z 30/12/2019 r. odrzucające skargę.
6.	17 lutego 2021	I wyrok NSA sygn. II OSK 977/20 – NSA uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Lublinie. NSA orzekł, że organ planistyczny z uwagi na treść art. 3 ust. 1 ustawy planistycznej ma prawo swobodnie kształtować politykę przestrzenną na terenie własnej gminy uwzględniając istniejące uwarunkowania i potrzeby gminy oraz prawo własności. Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził także, że zabudowa jak wynika z mapy zbiorczej Studium dotyczy tylko trzech obszarów, które nie stanowią ESOCH ani nie są objęte formą ochrony zespołu przyrodniczo-krajobrazowego. NSA wskazał, że przy ponownym rozpatrzeniu sprawy WSA w Lublinie winien jedynie dokonać oceny zasadności podniesionego w skardze zarzutu naruszenia przy sporządzaniu studium wynikającej z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP zasady proporcjonalności i art. 1 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
7.	15 grudnia 2021	II wyrok WSA sygn. II SA/Lu 300/21. WSA stwierdza w tym wyroku, iż nie doszło w Studium do naruszenia zasady proporcjonalności ale z uwagi na fakt, że dokumentacja ekofizjograficzna, jaką posiadała Gmina Lublin była zdaniem Sądu częściowo nieaktualna, WSA orzekł o niezgodności z prawem Studium w odniesieniu do Górek Czechowskich. Sąd nie mógł orzec o nieważności Studium z uwag na wpływ 1 roku od jego uchwalenia, stwierdził naruszenie prawa przy sporządzaniu

		Studium. WSA wyrokiem w sprawie sygn. akt II SA/Lu 404/20 oddala skargę osoby fizycznej
8.	luty 2022	Druza skarga kasacyjna Miasta Lublin do NSA na orzeczenie WSA.
9.	29 czerwca 2022 r.	NSA wydaje wyrok w sprawie II OSK 792/22, którym oddala skargę kasacyjną osoby fizycznej. Tym samym zapada prawomocne orzeczenie kończące sprawę.
10.	24 listopada 2022	II wyrok NSA sygn. II OSK 801/22. NSA uchyla wyrok WSA w Lublinie z dnia 15 grudnia 2021 r. i sprawę przekazuje temu sądowi do ponownego rozpatrzenia. NSA podkreśla w tym wyroku, że zagadnienie ewentualnego naruszenia zasad sporządzania studium było już przedmiotem rozpoznania przez Naczelnego Sądu Administracyjnego w poprzednim wyroku. NSA nie znalazł tutaj takich naruszeń, Gmina przed uchwaleniem Studium posiadała wymaganą prawem dokumentację, zachowany został tok formalno-prawny. NSA wskazał także, że WSA w Lublinie w wyroku z 15.12.2021 r. skoncentrował się na rozstrzygniętej wiążąco przez NSA prawidłowości znajdującej się w aktach sprawy dokumentacji planistycznej oraz jej aktualności, a nie wykonał prawidłowo wiążącego go wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 lutego 2021 r., II OSK 977/20.
11.	16 stycznia 2023	III wyrok WSA sygn. II SA/Lu 821/22. WSA w Lublinie oddala skargę Wojewody Lubelskiego. WSA w Lublinie wskazuje w uzasadnieniu tego wyroku, że Rada Miasta ustalając tereny pod zabudowę w należyty sposób dokonała wyważenia interesów publicznego i prywatnego występujących w stosunku do przedmiotowego terenu . W ocenie Sądu organ przyjmując Studium należyte wyważył interes prywatny i interes publiczny, kierując się przy tym zasadami wskazanymi w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Jak podkreślił Sąd - „nie można przy tym pominąć, że zaskarżone studium przewiduje pod zabudowę mniejszy o 8,1 ha teren niż w obowiązującym dla tego obszaru planie, co również wskazuje na uwzględnienie interesu społecznego. Tereny zieleni nie zostały zatem w wyniku studium przekształcone na tereny zabudowy, a tym samym żadna ingerencja w środowisko naturalne gatunków fauny i flory nie wystąpi. W interesie mieszkańców miasto działało również dążąc do nabycia 75 ha gruntów, gdzie mają powstać zieleńce, parki i boiska, a zatem ogólnodostępne dla mieszkańców miejsca zieleni, sporu, wypoczynku i rekreacji, co byłoby wykluczone w przypadku pozostania gruntu w rękach podmiotu prywatnego. Gmina natomiast poprzez swoje działania będzie miała szansę uchronić teren przed dalszą jego degradacją”.
12.	marzec 2023	Skarga kasacyjna Wojewody Lubelskiego oraz Prokuratora na orzeczenie WSA.
13.	18 października 2023	NSA oddala skargi kasacyjne. Wyrok WSA w Lublinie z 16 stycznia 2023 r, jest prawomocny. Postępowanie sądowe zostało zakończone. Skarga Wojewody Lubelskiego był bezzasadna.